

## Blogindlæg til FaDP

Dette indlæg er skrevet med intentionen om at udfolde betydningen af et bevidst værdisæt og deraf afledte etiske regler gennem præsentation af en kort fortælling. Jeg håber det står tydeligt, hvorledes disse kan give mening i en kompleks verden, hvor vi alle med jævne mellemrum står over for situationer, vi har vanskeligt ved at håndtere eller blot ikke ved noget om. For at historien ikke er genkendelig har jeg udeladt oplysninger, ligesom andre er ændret.

*En dag sidder jeg over for en kvinde, hun virkede stresset. Pludselig som vi sidder der og taler sammen, får kvinden næseblod, og jeg spørger, om hun lider af forhøjet blodtryk.*

*Kvinden fortæller nu, at hun fra kort efter sin ankomst til Danmark, nogle år tidligere, har været i behandling for forhøjet blodtryk. Hendes mand flygtede tidligere til Danmark, efter at have været fængslet og udsat for langvarigt tortur. Mens hun og parrets børn ventede i hjemlandet på muligheden for at komme til Danmark og blive genforenet med mand/far, levede han alene i Danmark uden job og med tiltagende ringe kontakt til omverdenen.*

*Tiden efter genforeningen er svær, og der opstår flere og flere situationer i hjemmet, hvor manden viser sider, som ingen af dem formår at håndtere. Natlige mareridt hos manden afstedkommer råb og skrig, stemning af frygt inklusive frygten hos familien for, hvad der kan ske. Oplevelsen er, at han befinder sig i en anden verden bestående af krig og tortur. En mand der kun sover i etaper og en familie, der oplever sig utryk og usikker på, om han ved, hvem de er, og om han kan tro, at de er indblandet i ondska-ben mod ham. Familien lever tiltagende isoleret og har kun den sociale kontakt, som skole/arbejdsplads giver, og kvinden såvel som børn forsøger efterhånden at være så lidt hjemme som muligt. Kvinden fortæller, at det ikke har været muligt at få psykologisk behandling, og "behandlingstilbuddet" består aktuelt af beroligende medicin og sovemedicin samt et råd om, at han skal forsøge at glemme hændelserne...*

Jeg har ikke forstand på dette felt af krigstraumatiserede mennesker, men det tog os under 5 minutter at finde to behandlingssteder i nærheden af familien og én opringning at finde ud af, at det eneste, der skal til, er en henvisning fra praktiserende læge. Dette fik kvinden arrangeret, og lægen havde efter sigende givet udtryk for, at den information var han meget glad for at have fået. Derefter nogle ugers ventetid, og manden kom i behandling hos nogle, der havde viden og ikke mindst erfaring med krigs- og toturramte mennesker.

Jeg har valgt at bruge denne historie til at vise, hvorledes det, jeg opfatter som manglende faglighed og manglende interesse, er med til at signalere lige gyldighed og med til at skabe et utal af skader, svigt, mistillid, frygt, social isolation m.m.

I erkendelsen af, at vi alle har vores begrænsninger, fagligt såvel som personligt, er det vigtigt at være klar over, hvordan vi hver især håndterer den slags situationer, hvis de en dag opstår. Situationer, hvor vi reelt ikke ved, hvad vi skal.

Når jeg så holder denne historie op imod FaDP's etiske regler, så er der især tre af punkterne, der træder tydeligt frem, og som kan og bør bruges som en reminder om, at vi trods egne begrænsninger er forpligtede til via en ajourført faglighed at hjælpe den anden videre:

- § 9. Psykoterapeuten skal henvise klienten til anden behandling, hvis den professionelle terapeutiske kontaktform ophører, eller terapeuten ikke er kompetent til at arbejde med de problemer / udviklingsønsker eller opgaver klienten har.

- § 10. Psykoterapeuten har ansvar for, at en igangværende terapi altid afsluttes på en terapeutisk forsvarlig måde, evt. ved henvisning til anden relevant form for terapi eller en anden terapeut.
- § 11. Psykoterapeuten har ansvar for sit faglige niveau ved at tage supervision og efteruddannelse.

At være et fagligt stærkt fællesskab fordrer, at vi tør vise os modige, uanset erfaring, alder, position osv., til at udfordre os selv såvel som hinanden i forståelsen af værdier og deres betydning for os i arbejdet som psykoterapeuter i relation til fag, klient, såvel som samfund, samt at skabe en nuanceret forståelse af, hvorledes disse værdier forventes at komme til udtryk.

Når vi udfører vores arbejde, må vi forsøge at udfylde rammen som psykoterapeut på en sådan måde, at vi værner om fagets omdømme gennem at være bevidste i vores faglige ageren og håndtering af de situationer, ventede som uventede, som vi møder på vores vej.

Lad os mødes i alt det, vi er enige om, og lad os sammen være nysgerrige efter det, som vi ikke forstår eller kender til, være undersøgende og modige, når vi står uvidende.

Bedste hilsen  
Anne-Lise Schierup  
Marts 2016.